

Finanspolitik. Saaledes vilde den ærede Ordfører vist ikke handle, hvis han skulde sælge noget af sin egen Jord; og saaledes er der vist ingen Mennesker, der vilde handle, at naar man havde gjort Handelen, var man af med Værdien, havde borteskamoteret Værdien, han vilde neppe sige, at det kostede ikke noget, thi det, vi fik for det, kan vi bruge til en anden Udgift. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til selve dette Lovforslag. Det Stykke Jord derude ligger saa udmærket som muligt til Beplantning og til at lægge ind under Skoven. Det danner, saaledes som ærede 3die kongevalgte Medlem (A. Hage) har oplyst, et Hak, en Bugt ind i Skoven, og ved at beplante det Stykke Jord vil Skovens Grænse blive lige. Det ligger i det hele taget saa udmærket for Beplantning, som det kan, og jeg synes, at naar man ikke kan sælge paa bedre Vilkaar end her, skal man lade være. Derfor kan jeg ikke stemme for dette Lovforslag.

Ordføreren (Ole Hansen): Det ærede Medlem (Harald Jensen) vilde nu gøre gældende, at de 500 Kr., som skal tillægges Skovfogeden i Erstatning for den Jord, der bliver bortsolgt, ikke er noget Lønningstillæg. Ja, saa kan vi jo kalde det en Erstatning for Jorden, men det er i hvert Fald en Erstatning, som vedkommende Skovfoged sætter Pris paa, og givet er det, at vedkommende Skovfoged sætter meget mere Pris paa dette end paa at beholde den Skovfogedembedet tillagte Jordlod. Det er ogsaa en given Sag, at vedkommende Skovfogedstilling bliver bedre ved den Ordning, her træffes, ved at vi sælger det gamle Skovfogedsted med Jordlodden og bygger et nyt Skovfogedsted og giver ham en større Løn. Naar vi alt-saa faar et bedre Skovfogedembede end det, vi har, forekommer det mig, at saa vindes der tilstrækkeligt, og det er jo Hensigten.

Harald Jensen: Jeg skal ikke trække denne Sag i Langdrag, for den er vel nok afgjort, for saa vidt som der bliver Flertal for Salget, men jeg vil sige, at den ærede Ordførers Udtalelser nu bekræftede, hvad jeg før sagde: Man vinder ikke 500 Kr. til at give Skovfogeden som Lønningstillæg, man giver ham ganske simpelt 500 Kr. i Erstatning for den Jord, han afstaar.

Dernæst vil jeg kun slaa fast, at den ærede Ordfører ikke har kunnet komme fra, at naar vi har gjort denne Forretning, er vi af med vor Jord uden Vederlag.

Ordføreren (Ole Hansen): Og jeg vil slaa fast, inden Forhandlingen slutter, at naar vi vedtager dette Lovforslag, faar vi et bedre Skovfogedembede ude i vedkommende Skovdistrikt end det, vi har.

Harald Jensen: Det var jo ikke det, jeg slog fast. Jeg slog fast — og det sagde den ærede Ordfører (Ole Hansen) ikke noget om — at naar vi har gjort denne Forretning, er vi af med vor Jord uden Vederlag. Kan den ærede Ordfører bestride det?

Ordføreren (Ole Hansen): Jeg kan i alt Fald bestride det ærede Medlems Paastand om, at den Ordning, her træffes, er en Forringelse, det er en Forbedring, der finder Sted, og det skal vedkommende Skovfoged nok vide at paaskønne. Maa jeg saa endnu kun gentage, at det Standpunkt, det ærede Medlem i Dag indtager til denne Sag, er fuldstændig i Strid med de Standpunkter, han i Fortiden har indtaget til lignende Sager.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg maa takke Flertallet i Udvalget for dets Indstilling og den ærede Ordfører, fordi han har givet den sin Anbefaling. Jeg antager, at Lovforslaget herefter kan vedtages i dette høje Ting.

Maa jeg blot til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), der begyndte med at udtale, at man kan meget godt bevare Skovfogedstedet, tilplante Jorden o. s. v., sige, at det kan man selvfølgelig, og de Udtalelser, jeg fremkom med her ved første Behandling og ligeledes ved Behandlingen i Folketinget, gik ud paa, at hvis den høje Rigsdag vilde være gaaet ind paa den Tankegang, at man i Stedet for at sælge bortfæstede eller bortforpantede Stedet og alligevel gav Skovfogeden et nyt Hus, skulde jeg ingen Hindring være derfor. Det ærede Medlem siger, at nu er det blevet Mode at sælge Statens Jorder. Det tror jeg ikke man kan sige. Nej, hvis jeg var gaaet den Vej at bortforpagte eller bortfæste Jorden, tror jeg snarere, man kunde have sagt, at det var en ny Mode, jeg var kommet ind paa. Den Tanke, det ærede Medlem for 9de Kreds forsvarede i dette Tilfælde, er jeg ganske enig med ham i, men da Kravet om et nyt Skovfogedsted i dette Distrikt blev rejst saavel fra Skovfogedens som fra Skovriderens Side, og da jeg maatte indrømme, at der var Grund til at foretage den ønskede Forandring derude,